

Voorzet

Prejudiciële vraag aan EU-Hof inzake beroepwindenergie op land, zaaknr....

Voorgeschiedenis

Inspraak

1. Op de 'rijksStructuurvisie Windenergie Op Land' (was geen daadwerkelijke inspraak mogelijk. Burgers en gemeenten konden niet in beroep vanwege de Crisis- en herstelwet (Chw) en het rijk had doorzettingsmacht door de toepassing (van rechtswege) van de rijkscoördinatieregeling (RCR).
2. Burgers werden van de rechter afgehouden, in strijd met Aarhusverdrag (zie 4).
3. Gemeenten werden vanwege de Crisis- en herstelwet (Chw) van de rechter afgehouden, in strijd met het Europees Handvest Lokale Autonomie.
4. Na vaststelling van de rijksstructuurvisie door het kabinet kreeg de 'rijksStructuurvisie Windenergie Op Land' de status van toetskader bij het hoger beroep van burgers tegen rijks- (en provinciale) inpassingsplannen bij de Raad van State. Burgers gingen derhalve massaal 'nat' bij beroepsprocedures. De Raad van State heeft namelijk geen afwegingsruimte.
5. Gemeenten zagen zich genoodzaakt civiele procedures aan te spannen tegen het rijk. Aan gemeenten is door de Crisis- en herstelwet immers de toegang tot de bestuursrechter is ontzegd).
6. Gemeenten werden in de civiele procedure in het ongelijk gesteld vanwege
7. Deze inadequate inspraak is in strijd met het arrest van het EU-Hof van 27 oktober 2016 in de zaak C-290/15 D'Outremont e.a. tegen Waals Gewest. Deze inspraak voldoet evenmin aan de criteria van het Verdrag van Aarhus.

Milieu effectrapportage

8. Met het oog op de totstandkoming van de 'rijksStructuurvisie Windenergie Op Land' werd een milieu- effectrapportage opgesteld die *niet* aan de voorwaarden voldoet van Richtlijn 2001/42 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu en bepaalde plannen en programma's (de SMB-richtlijn).
9. Dat blijkt uit het arrest van het EU-Hof van 27 oktober 2016 in de zaak C-290/15 D'Outremont e.a. tegen Waals Gewest. Deze inspraak voldoet evenmin aan de criteria van het Verdrag van Aarhus. **Nb. Heeft de Nederlandse overheid zich in deze zaak gevoegd?**
10. De milieu-effectrapportage had slechts betrekking op een beperkt aantal locaties voor windenergie. De commissie voor de milieu-effectrapportage signaleerde dat de in de rijks Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SViR) aangewezen locaties voor windenergie niet waren opgenomen in de aanvraag. Bovendien zijn de gevolgen voor de gezondheid niet meegewogen.
11. De WHO heeft in een recent rapport aangegeven zorgen te hebben over de gezondheidseffecten bij laagfrequent geluid. Er waren al eerder signalen over de negatieve gevolgen voor de gezondheid van burgers, bijvoorbeeld het rapport van de Universiteit Utrecht uit 2015 'Evaluatie Windpark Houten' (in pdf bijgevoegd).
12. Het voorzorgsprincipe zou ertoe moeten leiden dat de Nederlandse overheid (het rijk) zich iets gelegen laat liggen aan de gezondheidsrisico's die burgers lopen als gevolg van de toegepaste geluidsnormen.

13. In België verschillen de afstanden tussen windmolens afhankelijk van de planologische zone. Voor wonen, landbouw en bedrijfsactiviteiten gelden andere afstanden. Dat blijkt uit het arrest van het EU-Hof van 27 oktober 2016 in de zaak C-290/15 D'Outremont e.a. tegen Waals Gewest.
14. In Nederland wordt gewerkt met een gemiddelde geluidswaarde, L(den) waarop niet te handhaven valt (want er is geen grenswaarde). In Nederland ben je beter beschermd tegen geluid als je naast een bedrijventerrein woont dan nabij een windmolen.
15. De Nederlandse overheid beschermt haar burgers onvoldoende qua geluid. De geluidsnormen voor windmolens zijn uit de Wet geluidhinder gehaald, samen met de normen voor 'racecircuits die slechts 8 dagen per jaar gebruikt worden'. Daarna zijn de geluidsnormen voor windmolens in een AMvB opgenomen. Aan de Tweede Kamer is gemeld dat dit beleidsneutraal zou zijn. Het resultaat is dat Nederland de slechtste geluidsnormen voor windenergie in de gehele EU heeft. Ze leiden tot afstanden tussen woningen en windmolens van slechts 450-500 meter. Deze normen hebben grote gevolgen voor de gezondheid van burgers.
16. In Nederland wordt thans gewerkt met een norm L(den) die de gemiddeld toegestane geluidswaarde aangeeft. Daarop is niet te handhaven (want er is geen grenswaarde). In Nederland ben je beter beschermd tegen geluid als je naast een bedrijventerrein woont dan nabij een windmolen.

Wij verzoeken u om de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Europees Hof, alvorens uitspraak te doen in de zaak.....:

- A. Klopt het dat de Nederlandse overheid zich niet aan de voorschriften heeft gehouden van Richtlijn 2001/42 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu en bepaalde plannen en programma's (de Richtlijn SMB)?
- B. Als dat zo is, betogen wij dat voorschriften, vergunningen en geluidsnormen niet in stand blijven. Wilt u zich hierover uitspreken?
- C. Klopt het dat de Nederlandse geluidsnormen niet in overeenstemming zijn met het voorzorgsprincipe? Het rijk is er al veel vaker op gewezen dat de Nederlandse normen veel grotere afstanden tot woonbebouwing toelaten dan elders in de EU.
- D. Treedt de Nederlandse overheid de bepalingen uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) betreffende gezondheid hier met voeten?